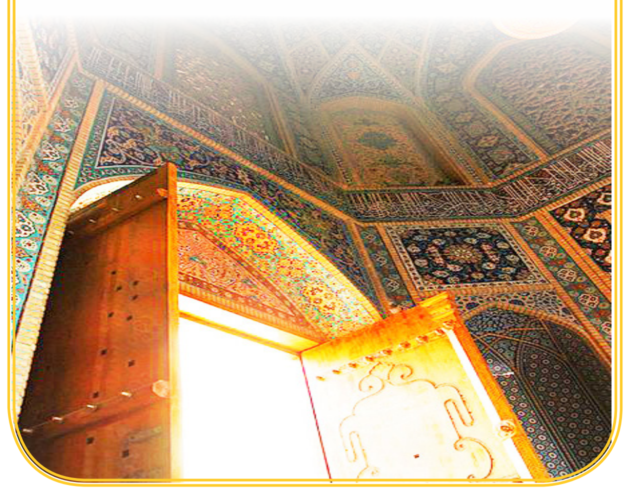
5. BİR SAHABİ RAVİ TANIYORUM: HZ. ALİ (R.A)

Tam adı Ebü'l-Hasen Ali b. Ebî Tâlib el-Kuraşî el-Hâşimî'dir. Hicretten yaklaşık yirmi iki yıl önce (m. 600) Mekke'de doğduğu bilinen Hz. Ali'nin (r.a) babası Ebû Tâlib, annesi de Fâtıma binti Esed'dir. Hz. Peygamber (s.a.v), amcası Ebû Tâlib'in yükünü hafifletmek için onu himayesine almıştır. Böylece Hz. Ali (r.a) beş yaşından itibaren hicrete kadar "Allah'ın ayetlerinin ve hikmetin okunduğu..."[33] Hz. Peygamber'in (s.a.v) evinde kalmıştır.

İlk iman edenlerden olan ve bizzat Hz. Peygamber'in (s.a.v) gözetiminde yetişen Hz. Ali (r.a), Hz. Fâtıma (r.a) ile evlenerek onun damadı olma şerefine nail olmuştur. Ayrıca Hulefâ-i Râşidîn'in (dört halife) dördüncüsüdür. Şüphesiz içinde bulunduğu bu ortam ve yaşadığı çevre şartları, Kur'an ve sünnet konusunda onun geniş ilim sahibi olmasında en büyük etken olmuştur. Bizzat Hz. Ali (r.a) "Benim yanımda olan ancak Allah'ın Kitab'ı veya Müslüman bir adama verilen anlama ve sezme kabiliyetidir."[34] diyerek Allah'ın (c.c) kendisine lutfettiği ilim, akıl ve idrak nimetini dile getirmiştir.

BİLGİ KUTUSU

Hz. Peygamber'in (s.a.v) ashabı, sahip oldukları özelliklere göre çeşitli sıfatlarla anılır. Hz. Ali de (r.a) sahip olduğu ilmin büyüklüğü açısından ilmin kapısı sıfatıyla şereflendirilmiştir.

Hz. Peygamber (s.a.v), Hz. Ali'yi (r.a) Yemen'e kadı olarak göndermek istediğinde kendisinin genç olduğunu ileri sürerek mevcut ilim ve tecrübesinin tayin edilen vazife için kâfi gelmeyeceğini belirtmiştir. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v) elini onun göğsüne koyarak "Allah'ım, onun kalbine doğruyu göster, diline de hakkı söylet!" diye duada bulunmuş, onun endişesini ve tereddüdünü gidermiştir. Rasûl-i Ekrem'in (s.a.v) duasıyla birlikte Hz. Ali'nin (r.a) endişesi gitmiş, büyük bir cesaret kazanarak orada nasıl muamele edeceğini öğrenmiştir. Hz. Ali (r.a) "Vallâhi iki şahıs arasında hüküm verme konusunda artık hiç şüpheye düşmedim."[35] diyerek de ulaştığı başarı durumunu dile getirmiştir.

32 Sâd suresi, 29. ayet.
33 bk. Ahzâb suresi, 34. ayet.
34 Buhârî, İlim, 39.
35 Ebû Dâvud, Akdıye, 6; Tirmizî, Ahkâm, 5; Ahmed b. Hanbel, I, 83.

Ayrıca onun fıkıh melekesi ve hukuk bilgisi dikkatleri çekmiş olmalıdır ki bizzat Hz. Ömer (r.a) “En isabetli hüküm verenimiz Ali’dir.”[36] ve Abdullah b. Mes’ûd (r.a) da “Biz, Medine halkından en iyi hüküm verenin Ali b. Ebî Tâlib olduğunu konuşur dururduk.” diyecektir. Yanında Hz. Ali’den (r.a) söz açılması üzerine Hz. Âişe (r.a), onun sünneti en iyi bilen kimse olduğunu söylemiştir.

Medine’ye hicret edeceği sırada Rasûlullâh’ın (s.a.v), kendisini öldürmeye gelecek düşmanları oyalamak maksadıyla Hz. Ali’yi (r.a) Mekke’de bırakması, hicretin beşinci ayında gerçekleşen muâhât (muhacir ile ensar kardeşliği) esnasında onu kendisine kardeş olarak seçmesi, Bedir, Uhud, Hendek ve Hayber gazvelerine iştirak ederek Hz. Peygamber’in (s.a.v) sancaktarlığını yapması, emsali görülmemiş kahramanlıklar göstererek zafer ve fetihler elde etmesi, Uhud ve Huneyn gazvelerinde çeşitli yerlerinden yara aldığı hâlde Rasûlullâh’ı (s.a.v) koruma ve kollamada olağanüstü gayret göstermesi, Hz. Peygamber (s.a.v) tarafından verilen “Ebû Türâb” künyesi (lakabı) yanında “el-Murtazâ” ve “Esedullâhi’l-gâlib” gibi lakaplarla anılması, Hz. Peygamber’e (s.a.v) kâtiplik (sekreterlik) ve vahiy kâtipliği yapması, hicretin altıncı yılında Fedek’te Sa’doğullarına gönderilen seriyyeyi ve onuncu yılında Yemen’e düzenlenen seferi sevk ve idare etmesi, Tebük Gazvesi’nde Rasûlullâh’ın (s.a.v) vekili olarak Medine’de kalması, Mekke’nin fethinden sonra Kâbe’yi putlardan temizleme işini üstlenmesi, Hz. Ömer’in (r.a) Filistin ve Suriye seyahati esnasında Medine’de askerî vali olarak kalması onun sosyo-politik, idari ve askerî dehasını olduğu kadar insani, ahlaki faziletlerini de ortaya koymaktadır.

Muhammed Ravvâs Kal’acî’nin Mevsûatü Fıkhi Alî b. Ebî Tâlib (Dımaşk 1403/1983) adlı 648 sayfalık derleme eseri, bütün yönleriyle Hz. Ali’yi (r.a) tanıtması bakımından önem arz etmektedir.

İlim şehrinin kapısı olarak hicri 40 (miladi 661) tarihinde rahmet-i Rahmân’a kavuşan Hz. Ali’den (r.a) nakledilen ve tazeliğini koruyan şu beyanlar, günümüz problemlerine ışık tutması bakımından önemli görülmelidir:

“Sen şahısları hak ile tanı, hakkı şahıslarla tanıma. Yeter ki sen hakkı tanı, onun ehlini de tanırsın!”

“İnsanlar dünya hayatlarını geliştirme adına dinlerinin esaslarından bir şey terk edecek olurlar ise Allah yaşadıkları şartların daha beterini onlara musallat eder.”

“Nimetin tamamına erişmek, İslam üzere ölmektir.”

Allah ondan razı olsun.

BULALIM

Siz de Hz. Ali’ye (r.a) ait sözler bulunuz.

“İnsanlar, bilmedikleri şeyin düşmanıdır.”

“Âlimlere ‘Niçin öğretmediniz?’ sorusu sorulmadan cahillere ‘Niçin öğrenmediniz?’ sorusu sorulmayacaktır.”

“Eğrinin gölgesi de eğri olur.”

“Cahil ile sakın şakalaşma. Dili zehirli olduğundan kalbini kırar.”

....
....
....
....

....
....
....
....

....
....
....
....

....
....
....
....

36 Buhârî, Tefsîr (2), 7.